

A mi h?seink

2021 március 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A magyar egészségügyi dolgozók szó szerint vállvetve küzdenek mások életéért.

A ment?autó megállt a ház el?tt, én pedig kimentem, hogy teszteljenek, persze csak formaságból, hiszen a nejemhez hasonlóan a Covid valamennyi tünetét felmutattam az elmúlt napokban. Két fáradt férfi várt rám, a sof?r és az orvos (vagy talán nem is az, nem derült ki).

Amíg levették a mintát, a diszpécser folyamatosan riasztotta ?ket és a többi ment?t: hol itt, hol ott bukkantak új esetre, Dunaharasztin egy pozitív eredmény… Angyalföld, Szabó lakás, ott másik három. Amíg bent ültem, vagy húsz új esetet jeleztek. A két fáradt ment?s egyébként Nagykanizsáról érkezett hozzánk, a Dunakanyarba, mondták, hogy a héten már jártak Pest környékén, végzik a munkájukat, és máris mennek tovább, lehet, hogy az ország másik részébe.

A nejem egy éjszakát a balassagyarmati kórházban töltött, és azt mondta, iszonyú tömegbe, ellátásra váró, ideges emberek közé csöppent. Volt, aki apátiában várta a fejleményeket, mások hangosan a kormányt szidták, meg az egészségügyi ellátást, az orvosokat, aki csak eszükbe jutott. Az egészségügyi dolgozók pedig némán, hatékonyan végezték a munkájukat, mentették az emberi életeket, kivizsgáltak mindenkit, aki sorra került. Mi szerencsére – legalábbis mostanáig – nem szorultunk kórházi ellátásra, e sorok írásakor is itthon lábadozunk. Egyrészt jobb itthon, mint valamelyik kórházban, másrészt komolyan kell venni, hogy az egészségügyi ellátórendszert nem szabad megterhelni még minimálisan sem.

Ezekben a napokban március 15. h?seir?l kellene írni, vagy éppen *Mansfeld Péterr?l,* aki nyolcvanesztend?s volna, ha nem végzik ki a kommunisták. Engedtessék meg azonban, hogy a publicista az ünnepi számban ma a jelen h?seinek szenteljen pár gondolatot. Azoknak az orvosoknak, ápolóknak, ment?söknek, akiknek nincs idejük a kormányt szidni vagy csak végiggondolni, hogy az ellenzéknek miben, mennyiben lehet igaza, és hogy politikailag ki milyen zsákmányt ejt a mostani járványhelyzetben. ?k ugyanis harcolnak. És nem ma kezdték, egy éve vívják láthatatlan, de embert próbáló napi csatájukat mások életéért. Nem érnek rá arra, hogy meggy?zzék a vírustagadókat. Arra sincs idejük, hogy az oltásra kapacitáljanak embereket. Nekik csak arra van és lehet idejük, hogy minél több embert ellássanak, megadják az esélyt az életben maradásra. Ha a beteg meghal a kezeik között, ?k értesítik a hozzátartozókat. Hónapok óta végzik ezt a munkát, nem pénzért, nem hivatástudatból, hanem emberségb?l. Mert ezt másképp, másért nem lehet végezni.

Tartozunk nekik annyival, hogy megköszönjük mindannyiunk nevében, hogy vannak, hogy dolgoznak, hogy bírják még er?vel. Kívánjuk továbbá, hogy merítsenek még egy kis er?t, még néhány hétig életbe vágó a segítségük. Aztán talán lecsendesül a pusztító járvány, és lesz id? egy kis pihenésre.

Amikor válsághelyzetben vagyunk, minden nagyon leegyszer?södik. Ha terrorcselekmény zajlik egy nagyvárosban, ha pusztít a járvány, vagy földrengés dönti össze az épületeket, akkor az állam segít. Akik pedig az állam lebontásán fáradoznak, akik privatizálnának mindent, akik hadat üzennek a rendnek és a fegyelemnek, azok elt?nnek, mint a kámfor. Ha árvíz idején a hadsereg kint áll a gátakon, ezeket az embereket nem látjuk a környéken. Amikor a magyar egészségügyi dolgozók szó szerint vállvetve küzdenek mások életéért, megint csak nem t?nnek fel az okos értelmiségiek. Nincsenek ott akkor sem, amikor fegyveres rend?rök, katonák vigyázzák a rendet az utcákon. A teóriagyáros, elméleti síkú és ideológiailag megalapozott entellektüelek szükség idején nem léteznek. Aztán amikor elmúlik a vész, ?k is el?merészkednek üregeikb?l, beleszimatolnak a leveg?be, és kezdik az új vájatok ásását, mélyítését – végzik a rágcsálómunkát, amihez értenek, ami örömöt okoz nekik. Most azonban nincsenek sehol. Merthogy most nem az elmélet, hanem a gyakorlat diktál. Nem az egyrészt-másrészt hazugságok, a politikai rögeszmék, a tettek helyetti szózuhatag a lényeg, hanem az, hogy konkrétan hányan kerülnek lélegeztet?gépre ma estig.

Haragszom ezekre az emberekre. Haragszom, mert a közösbe nem tesznek, és csak bírálni tudnak. Mert az összefogás alapjaira sem képesek, csak magukat istenítik, meg a hülye elméleteiket. Ha ebben az infernális helyzetben egyetlen jó dolog van, hát az, hogy átmenetileg megszabadultunk t?lük. Illetve itt vannak ?k, próbálnak hazudozni, befolyásolni, maguk felé hajlítani az olvasókat, néz?ket, párthíveket, csakhogy éppen most nem olyan hatékonyak, mint egyébként.

Baj idején ugyanis csak az emberek látszanak. Ezek nem. Ha beüt a baj, aki emberb?l van, rendületlenül végzi a munkáját, teszi a dolgát. 1848-ban is, 1956-ban is, ma is. Mindig így volt, mindig így is lesz. Annyi baj és szerencsétlenség között felemel? látni a köztünk él? h?söket. Az úgynevezett egyszer? embereket, akiket a

teóriagyártók, a társadalom mérnökei mindig kifelejtenek a számításból, pedig ?k lakják ezt a földet. A magyar emberek: jelz? és el?jel nélkül.

?k az idei március h?sei. ?ket ünnepeljük, rájuk gondoljunk ma nagy-nagy szeretettel.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló